

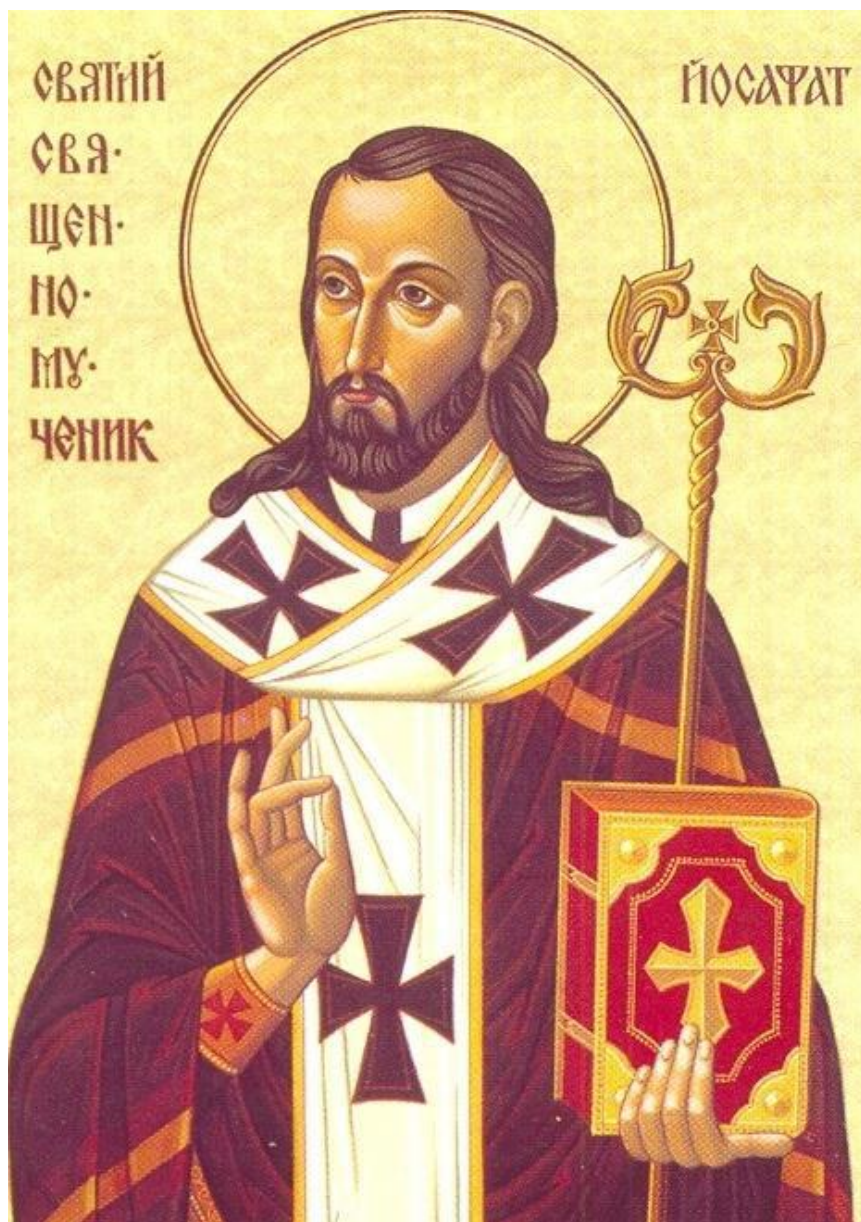

ПРОЄРУЧИЦЯ

*Парафіяльний часопис храму Богородиці Прієручиці
Української Греко-Католицької Церкви в Естонії*

М. ТАЛЛІНН

ЛИСТОПАД 2017 Р. Б. №10(34)

ЗВЕРНЕННЯ

до вірних парафії Пресвятої Богородиці Троєручиці
Української Греко-Католицької Церкви у м. Таллінні (Естонія)

Слава Ісусу Христу!

Дорогі у Христі брати і сестри!

У відомій церковній пісні, яка була майже гимном переслідуваної Церкви, звучать такі слова:

«Боже, вислухай благання, Нищить недоля наш край.

В єдності сила народу, Боже, нам єдність подай».

У цих рядках пісні криється секрет успіху нашого Народу, як також викривається його основна вада. Будь-яка спільнота людей може досягнути успіх – як духовний так і чисто матеріальний – тільки тоді, коли вона перебуває у єдності. І знову ж таки, будь-які надбання, навіть ті, за які люди змагалися ціле життя, можуть впасти руїною в один момент, коли між тими, які ці надбання здобували немає єдності. Єдність не є станом, коли усі думають однаково. Адже кожен з нас є єдиним і неповторним Божим сотворінням, має свій розум і волю, коли перебуває в єдності зі своїм Творцем, зі своїм сумлінням. Коли спільнота людей переслідує одну і ту саму ціль та готова заради неї пожертвувати власним «я».

Причиною мого звернення є саме брак єдності, який набирає щораз то більших масштабів і який може звести нанівець усі наші добрі помисли та здобутки. Мені, якому Христос через Церкву поручив провадити і нашу спільноту в Естонії, такий стан речей є тривожним. Тому пишу Вам цих кілька слів з закликом до єдності! Пам'ятаймо повсякчас про це, що у єдності сила Народу!

Виникає питання, чому нас, українців греко-католиків в Естонії, спіткав дух непорозуміння? Проаналізувавши ситуацію, доходжу до висновку, що серед наших вірних похитнулася довіра до головної цілі життя, яка повинна об'єднувати. А цією ціллю є ніщо інше, як **життя з Богом**, до якого провадить нас Церква, котру заснував Христос і за яку заплатив дорогу ціну, ганебну смерть на хресті!

Господь збудував свою Церкву на камені, яким є Христос, а Ісус передав провід апостолу Петрові – людям, які є немінними за своєю природою. Проте, він зробив їх сильними через те, що обіцяє свою присутність у їхній місії. Щоби був порядок у Церкві, Христос вчинив її єрархічною, тобто такою, у якій існують різні чини: Вселенський Архиєрей, який є наслідником апостола Петра, єпископи – наслідники апостолів, священики – посланці Слова Божого з благословення єпископів, диякони

– служителі, вірні – живий Божий люд! Таким чином **Церква не є анархічною структурою**, де кожен сам собі господар, але – **єрархічною, у якій існує гармонія, порядок, послух.**

На підставі мандату Христового, церковною ієрархією до Вас на служіння висланий о. Олег Поп'юк, який діє в імені Церкви, яка його прислала. Тому, ось цим зверненням в першу чергу хочу висловити нашому священику особисту підтримку і подякувати йому за те, що приносить щоденну жертву за свої і людські провини на вівтар Божий! Священик не може діяти без Вашої підтримки, оскільки Ви є живим організмом Христовим! Саме тому, прошу Вас допомогти о. Олегу у його служінні, оскільки його ревне служіння є заporукою Вашого духовного і суспільного блага!

Мені надзвичайно неприємно почути, що серед Вас є такі, котрі намагаються кермувати церковною спільнотою на власний лад, мотивуючи це тим, що храм і приміщення були збудовані коштом декого з Вас. Кориستاю з нагоди, щоб подякувати усім тим, котрі в будь-який спосіб і фінансово підтримали будівництво храму і приміщень. Серед них слід згадати **католицькі фундації Західної Європи і США**, які не давали кошти окремій людині, але церковній спільноті в Таллінні! Церковна спільнота є тою структурою, якою провадить священик, вибраний і потверджений на служіння церковною єрархією.

Якщо дехто з Вас вважає, що має виключне право на храм і приміщення, ми залишимо на його сумління таку думку, а самі знайдемо інший храм, у якому Церкві можна буде вільно сповідувати свою віру. Бо Церква не бажає бути вплетана у чисто людські, матеріальні інтриги, та маю надію, що спільними зусиллями, гідною християнською та громадянською позицією, солідарною молитвою та ласкою Святого Духа, котрого на всіх Вас закликаю, ми зможемо подолати ворожі зусилля злого. Нехай Вашою життєвою і щоденною ціллю буде здобуття Бога, який є «дорога, правда і життя» (Ів. 14,6).

На усіх наших вірних, людей доброї волі, Вашим дітям і онукам, родинам і знайомим закликаю Боже благословення і любов Бога Отця, і Сина, і Святого Духа! Амінь.

+ Йосиф Мілян

Голова Пасторально-Міграційного Відділу

Єпископ-помічник Київський

Української Греко-Католицької Церкви

Слово до вірян

Слава Ісусу Христу!

Хто є людина? Це розумна істота, яка складається з тіла, душі і духа. Життя людини є досить коротке і швидко проходить. А що даліше?

Місяць листопад - це час пам'яті за нашими померлими, який зберігає увесь світ. Перші дні листопада – це час особливої молитви за нашими померлими. Історія зафіксувала факти, з яких розуміємо велику необхідність такої молитви. Молитва так званої «ГРИГОРІЯНКИ», яка триває 30 днів.

Папа Римський, св. Григорій Великий (590-604р.) дав вказівку молитися за одного ченця по імені Юст – відправити за нього тридцять Святих Літургій. На тридцятий день після звершення Богослужб явився цей монах своєму колишньому настоятелю Копіозові, сказавши наступне: «Я терпів муки. Тепер же є звільнений!» Опісля такого явлення Церква почала заохочувати молитися молитвою «григоріянки» за кожним нашим померлим, як шлях до звільнення від страждань чистилища, тобто 30 безперервних Служб Божих кожного дня за конкретні душі померлих, які служить священник.

Смерть і поховання не припиняють стосунків християнської любові, що зв'язували живих із померлими під час земного життя останніх. Продовження цих зв'язків і здійснюється у молитовному поминанні покійних.

Творити поминання, молитви та пожертви за померлих – священний обов'язок кожного християнина. Тому закликаю вас пам'ятати про своїх померлих, а особливо у часі вселенського поминання.

«Господи Вседержителю, Боже Ізраїля! Вислухай молитву за тих в Ізраїлі, що померли, і синів їхніх, які згрішили проти Тебе... Не згадує неправди батьків наших» (Варух 3, 4–5).

**Життя і діяльність
священномученика Йосафата
Кунцевича (1580-1623 рр.)**

Для більшості українців і білорусинів він став символом поєднання їхньої Церкви з Римським Престолом.

Іван (Йосафат) Кунцевич народився 1580 р. в міщанській родині Гавриїла і Марії, у княжому місті Володимирі-Волинському. Він був охрещений у місцевій церкві св. Параскевії Іонійської, так званої П'ятниці. Дитинство і молоді роки Іван провів у рідному місті Володимирі-Волинському.

В 1596 році, коли Іванові виповнилось 16 років, батьки віддали його на науку й практику купецького ремесла до купця Якінта Поповича, у Вільно. Він попри різні

вмовляння Якінта Поповича, залишає купецьку справу, щоби стати купцем небесних чеснот та віддається на службу Богові.

В 1604 році він вступає до запусітого монастиря Пресвятої Трійці у Вільні - у ньому перебували один-два старші ченці, але жоден із них не зберігав монаших уставів і жоден з них не міг його навчити духовного життя. Найкращими вчителями й провідниками Йосафата могли бути тільки молитва і читання. Був прийнятий і в ченці пострижений самим Київським митрополитом Іпатієм Потієм і приймає чернече ім'я – Йосафат.

Йосафат своїми науками, добрими словами, милостинею «притягав» до Київської Унійної Церкви велике число людей, які відрікалися схизми та ставали ревними католиками.

В 1613 році, за наказом митрополита Йосифа Рутського, Йосафат був поставлений на ігумена Битенського монастиря. В 1615 році Митрополит Рутський призначає Йосафата на Полоцький архієпископський престіл єпископом-помічником. В 1618 році після смерті старенького архієпископа Гедеона, Йосафат переймає архієпископство у свої руки.

Ченці, які проживали з ним у Вільні, пізніше свідчили про його ревність до церковних відправ. Коли він став архимандритом, то «сам дзвінком будив братію, сам перший йшов до церкви, сам дзвонив на утрєню, сам розпочинав утрєню, сам читав псалтир і співав, – усе це він виконував мило й радісно».

У неділю 12 листопада 1623 він був убитий. Йосафат Кунцевич своєю мученицькою смертю привів до з'єднання більше людей, ніж своєю тяжкою працею за життя. Папа Урбан VIII 16 травня 1643 року причисляє священномученика Йосафата Кунцевича до числа блаженних. У 1644 році 12 листопада у Римі відбулося перше святкування празника священномученика Йосафата Кунцевича. 29 червня 1867 року, папа Пій IX урочистою буллою вписав святого священномученика Йосафата Кунцевича до числа святих мучеників.

Цікава і доля мощей св. Йосафата, які так хотіли знищити недруги, щоб затерти слід св. Йосафата в історії. У 1916 р. мощі св. Йосафата перевозять у костел св. Варвари у Відні (до того часу вони перебували в різних місцях Литви, Польщі і Білорусії). У 1949 р. Йосафатові мощі потрапляють з Австрії до Рима, де були перезахоронені у Ватикані в базиліці св. Петра, у вівтарі правої нави престолу св. Василія Великого.

Закликом почитати і наслідувати святого Йосафата в любові до нашої святої віри, Церкви, обряду й народу, хай будуть для нас слова Патріарха Йосифа Сліпого, які він сказав біля гробу святого Йосафата 25 листопада 1969 року: “Нехай святий Йосафат, як вірний син Церкви й народу, аж до перемоги веде наш народ. Він боронив єдність Церкви й народу весь свій вік. Навіть у Полоцьку на Білорусі він почувався русином-українцем, а про єдність Церкви переконував і київських печерських монахів, його сильний характер і геройська святість життя мусить і нас підбадьорювати та заохочувати йти по його слідах, хоч би це також коштувало нам жертви, бо принести її треба, якщо йдеться про добро Бога, Церкви й народу” (Благовісник, V, 1-4, 1969).

Джерело: <http://theologia.ucu.edu.ua/pokrovyteli/svshchm-josafat-kuncevych/81-zhyttja-i-dijalnist-svjashchennomuchenika-josafata-kuncevycha>

Дописувач: Романія Семенюк

Про гордість

Гордість — це диявольський винахід, початок і сховище гріхів. У собі цей гріх тяжко зауважити, бо він чисто духовний і не пов'язаний з нічим матеріальним, як, наприклад, пиятика, крадіжка.

Властивість гордості — самого себе поставити вищим від інших. Гордий отримує задоволення не від того, що має, але від того, що має більше чи краще від інших. Не каже: „Я гарний, багатий, здібний“, але: „гарніший, багатший, здібніший“. Фарисей хвалиться: „Боже, дякую тобі, що я не такий, як інші люди — грабіжники, несправедні, перелюбці, або як оцей митар“ (Лк. 18,11).

Саме через гордість сатана відпав від Бога і саме гордість зруйнувала багаторічні зусилля не одного подвижника... Горда людина, зазвичай, не бачить свого гріха; вона самолюбна; їй важко пробачити когось і важко просити пробачення; важко поступитися в суперечці; вона відкидає будь-який авторитет. Така людина часто спалахує гнівом, є злопам'ятною, постійно осуджує інших людей, заздрить їхнім успіхам. Гордість підступно опановує навіть тих, хто здобувши чесноти, вважає себе, а не Бога, причиною досягнутого.

*«Бог гордим протиставляє,
смиренним же дає благодать.» (Як. 4,6.)*

Особливо небезпечний гріх гордості для людей, які досягнули певного рівня досконалості і починають вважати, що далі вже нікуди, що вірець до наслідування вже більш не потрібен, що не потрібні їм більш ані вказівки, ані поради.

Біблія пояснює, що горді настільки захоплені собою, що їх думки далекі від Бога. Цей вид зарозумілої гордині протилежний духові смирення, якого Бог очікує від нас: «Блаженні убогі духом, бо їхнє Царство Небесне» (Матвія 5:3). «Убогі духом» — це ті, що визнають свою абсолютну мізерність і неспроможність прийти до Бога, окрім як через Його небесну благодать. Горді люди, з іншого боку, настільки засліплені цим почуттям, що думають, ніби не потребують Бога, чи — що ще гірше — що Бог повинен прийняти їх такими, якими вони є, оскільки вони заслуговують на Його прийняття.

Протягом усього Святого Письма спостерігаються попередження щодо наслідків гордині. Книга Притч 16:18–19 говорить нам, що «гордість передую погібелі, а падінню – безумність. Кращий сумирний, який у приниженні, ніж той, хто ділить здобич із гордими». Сатана був вигнаний з небес через гординю (Ісаї 14:12–15). Він мав відвагу зазіхнути на місце самого Бога, як повноправного правителя всесвіту. Але сатана буде скинутий у пекло після останнього Божого суду. Тих, які повстають у непокорі проти Бога, в майбутньому не очікує нічого, крім катастрофи (Ісаї 14:22).

Все, чого би ми не досягли в цьому світі, було б неможливим, якби Бог не надав нам такої можливості й не підтримав нас. «Що ти маєш, чого б ти не отримав? А якщо отримав, то чому хвалишся, неначе той, хто не одержав?» (1 Коринтянам 4:7). Саме тому ми віддаємо славу Богові – лише Він заслуговує на неї.

Ліки проти гордості - покора. Хоча б ми відзначались постом, молитвою, милостинею або якоюсь іншою чеснотою, все те без покори розпадеться і загине.

Складові частини покори:

- 1) Вважати себе самого нижче від усіх (Фил. 2,3).
 - 2) Усі свої добрі вчинки приписувати тільки Богові (Ів. 15,5).
- „Розум, волю, серце, тіло — всього тебе сотворив Господь. Що ти маєш своє?"

Як чинити з нашими здібностями?

1) Покірно визнавати наші можливості, здібності, ними тішитися як дарами, які ми отримали від Творця.

2) Ревно їх удосконалювати, пильнувати і використовувати для служіння ближнім. Бо суть спасіння одна — любов до Бога і до ближніх.

Три слова покори:

- Прости
- Благослови
- Помолися за мене.

Будьте покірними, нехай гріх гордості не заволодіває вами.

Дописувач: Романія Семенюк

Храмове свято в м. Таллінні

В неділю, 1 жовтня 2017 р.Б. в день свята Покрову Богородиці Українська Греко-Католицька Церква у м.Таллінн відзначала своє храмове свято, святині яка є посвячена в честь Богородиці Троєручичі, заступниці усіх невинно скривджених.

Урочисту Божественну Святу Літургію очолив о. Вінкентій Пелих, ЧСВВ – ігумен василіянського монастиря святого Йосафата у Вільнюсі. У привітальному слові до громади о. Вінкентій звернув особливу увагу над значенням празника Покрови Богородиці в житті християнина.

На храмове свято також був запрошений священник УГКЦ в Латвії, о. Роман Сапужак, який звершив чин освячення води. У своєму слові о. Роман наголосив про важливість освяченої води у житті християнина, як часто та коли споживати її.

На завершення настоятель храму о. Олег Поп'юк, подякував усім присутнім за спільну молитву та всім, хто спричинився до організації храмового свята.

Завершилися урочистості спільним частуванням при святковому столі, в часі якого, своїм піснним дарунком поділився бр. Пахомій Левчун, ЧСВВ, з василіянського монастиря у Вільнюсі.

Фото: Андрій Витвицький

Джерело: <http://ugcc.ee>

Зустріч української молоді Естонії в Кодасема

6-8 жовтня 2017р.Б. відбулася зустріч української молоді Естонії в Кодасема. Така виїзна зустріч відбувається вдруге. Ці дні, були нагодою для нових знайомств та прекрасно проведеного часу за містом. Наші спільні дні були наповнені програмою: українська пісня, історична довідка і розмова – дискусія на тему УГКЦ, похід в музей, Божественна Літургія, майстер клас українських танців та інше.

Фото: Олександр Бадзьо

Джерело: <http://ugcc.ee>

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

11-12 листопада відбудеться паломницька поїздка в м. Вільнюс, Литва.

У програмі заплановано: участь у спільній молитві з нагоди цьогогорічного святкування 400-ліття Василянського Чину, яку очолить Глава УГКЦ, Блаженніший Святослав, зустріч громад, гора хрестів та екскурсія по місту.

Привітання з днем народження

Щиро вітаємо наших прихожан, які святкують свій день народження в листопаді: Кадай Марія (03.11), Рямсон Олеся (06.11) Дмитро Ткачівський (08.11), Адам Надія (08.11), Олег Гушулей (16.11), Олександр Сіньков (19.11), Ліліана Самуляк (23.11), Анна-Катерина Самуляк (26.11), Ярослав Вельган (28.11), Худик Павло (29.11).

Многих та Богом благословених літ!

*Видавець: Храм Богородиці Троєручці, УГКЦ. Відповідальний: о. Олег Поп'юк.
Часопис видається на правах внутрішнього розповсюдження. Редакція не несе
відповідальності за точність фактів, власних імен, цифр та інших даних.
Адреса: Laboratooriumi 22, Tallinn 10133 Тел: +372 583 52 562;
e-mail: oleg.popiuk@gmail.com; www.ugcc.ee*

Л И С Т О П А Д 2 0 1 7

ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА	НЕДІЛЯ
		1 Св. Літурія 09:00	2 Св. Літурія 09:00	3 Св. Літурія 09:00 	4	5 Неділя 22 по Зісланні Св. Духа. Свята Літурія 10:00 – Шпалін
6 Св. Літурія 09:00	7	8 Собор святого архистратига Михайла й інших безплотних Св. Літурія 10:00	9 Св. Літурія 09:00	10 Св. Літурія 09:00 	11 Пам'яноктво у Вільноє	12 Неділя 23 по Зісланні Св. Духа. Свята Літурія 13:00 – Шпалін Пам'яноктво у Вільноє
13 Св. Йоана Золотустого, архип. Царгородського. Св. Літурія 09:00	14 Св. Літурія 09:00	15 Св. Літурія 09:00 Початок Різдв'яного посту	16 Св. Літурія 09:00	17 Св. Літурія 09:00 	18	19 Неділя 24 по Зісланні Св. Духа. Свята Літурія 10:00 – Шпалін
20 Св. Літурія 09:00	21 ВВЕДЕННЯ У ХРАМ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДНИЦІ. Св. Літурія 10:00	22 Св. Літурія 09:00	23 Св. Літурія 09:00	24 Св. Літурія 09:00 	25 13:00-Тарту катехизація в недільній школі 15:00 Пильва Свята Літурія	26 Неділя 25 по Зісланні Св. Духа. Свята Літурія 10:00 – Шпалін 16:00 - Хельсінкі
27 Св. Літурія 09:00	28 Св. Літурія 09:00	29 Св. Літурія 09:00	30 Св. верховн. ап. Андрея Первозванного. Св. Літурія 09:00			

